

Reactie op het voornemen om de jacht op haas en konijn in drie provincies te verbieden.

Ondergetekende is 78 jaar en houder van 60 jachtaktes. Sinds mijn zesde jaar liep ik al met mijn vader mee met de jaarlijkse hazenjachten. Ik denk dus goed gekwalificeerd te zijn om te weten “hoe de hazen lopen”.

Mijn vader was boer en wist heel goed hoe het met de hazenstand stond. Mijn herinnering gaat over bijna driekwart eeuw dat we met de familie hetzelfde jachtveld beheerd hebben. Met de jacht werd rekening gehouden met de wildstand en er werd gestopt met jagen als een vooraf bepaald aantal hazen was geschoten. Ook gold de regel dat er nooit meer dan één op drie mocht worden geschoten. Ook in vroeger jaren varieerde de hazenstand al naar gelang de weersomstandigheden gedurende het seizoen en de kansen op overleven van de jonge haasjes. Predatie, verongelukken bij het maaien en een nat najaar zijn de grootste boosdoeners. Toch hebben we altijd een gezonde hazenstand weten te houden.

Met de intrede van de WBE's is de telling van de wildstand meer gesystematiseerd, hoewel de laatste jaren de tendens zichtbaar wordt dat de hazen zich overdag minder laten zien. Tellen met behulp van nachtzicht levert verrassende resultaten op.

Mijn ervaring is dat je nooit kunt spreken van landelijke of provinciale tendensen. Hooguit een streek-tendens, maar veel belangrijker is de ontwikkeling in een jachtveld of de WBE. Terecht staat er in de toelichting op de regeling nr WJZ/21093226 dat jachthouders een belangrijke rol spelen bij faunabeheer, schadebestrijding en natuurbeheer. De jachthouder kent zijn veld. Men moet de jachthouders en WBE's dan ook in hun waarde laten, aanspreken op hun verantwoordelijkheid en stimuleren dat zij op een verantwoorde wijze hun taken uitoefenen en de wildstand beheren. Zij zijn veel beter in staat om een oordeel te vormen over de wildstand dan tellingen gebaseerd op zogenaamd objectieve bronnen.

Landelijke of provinciale gemiddelde cijfers zijn statistisch gezien door de grote variatie per gebied een anomalie en het treffen van maatregelen per provincie is als het willekeurig werpen van bommen. Beter is het om in te zetten op precisiegeschut en maatwerk. Ik woon in de Provincie Utrecht (waar ik overigens geen jachtveld heb). Het is een groot verschil of je op de Utrechtse Heuvelrug of in het westelijk veenweidegebied bent. De hazenstand verschilt enorm tussen die twee gebieden. Het is dus volstrekt onlogisch om een provinciale maatregel te treffen.

Samenvattend concludeer ik dat het voornemen van de Minister om de jacht op de haas in een paar provincies te verbieden volstrekt onlogisch is en ook geen recht doet aan de verantwoordelijkheid van jagers en WBE's om hun jachtveld naar behoren te beheren.

Verder wil ik opmerken dat nog meer onnodige beperkingen en bureaucratie ertoe kunnen leiden dat jagers ook niet meer gemotiveerd of in staat zijn de schadebeperking naar behoren uit te voeren.

F.J. Olieman
Maarssen